

Bomhoff

volgt. Bij de instelling van de experimenten over dit lastige onderwerp is gezegd dat een periode van twaalf maanden nodig is om te kijken in hoeverre mensen die een behandeling krijgen met zowel heroïne als methadon zich tijdelijk beter voelen en minder criminaliteit plegen of zich permanent beter voelen en minder criminaliteit plegen. Omdat die periode van twaalf maanden nog lang niet is afgelopen, zoals de heer Van der Ham weet, is het niet zo zinvol om nu te zeggen wat wij ervan vinden. Wij proberen zowel te kijken naar de kosten-batenanalyse – daarvoor komt een nieuwe commissie – als naar de procedures. Daarbij blijven wij zowel de effectiviteit als de ethische aspecten in ogenschouw nemen.

Bij mijn voorbereiding op mijn antwoord op deze vragen werd ik getroffen door een opmerking die mevrouw Kant vóór de zomer, maar na de verkiezingen maakte. In de commissie zei mevrouw Kant dat zij door zich meer te begeven onder mensen die verslaafd zijn, had geleerd dat het dagelijks leven wel degelijk kan verbeteren als daarbij drugs worden verstrekt. Tegelijkertijd was zij heel kritisch met haar opmerking dat wij steeds moeten voorkomen dat mensen verslaafd raken en te allen tijde moeten proberen, mensen van hun verslaving af te helpen. Hier spelen kosten- en batenkwesties en ethische kwesties door elkaar heen. Het lijkt mij het beste dat wij vasthouden aan de afspraak omtrent een evaluatie over 12 maanden en dat wij niet binnen die termijn nieuwe afspraken maken. De convenanten met de zes steden worden verlengd. Het gaat hier om een experiment en er is geld voor 2003. Daarna is het tijd om na te denken over nieuwe modaliteiten.

Minister **Remkes**: Voorzitter. Vanuit mijn verantwoordelijkheid voor de openbare orde en veiligheid ben ik er natuurlijk zeer voor dat gekozen wordt voor een effectieve aanpak van de verslavingsoverlast. Op dat gebied zijn er meerdere wegen die naar Rome leiden. De heer Van der Ham vraagt nu naar één van die wegen. Mijn collega van VWS heeft die vraag daarnet beantwoord en ik sluit mij daarbij aan. Wel duid ik nog een andere weg aan die met zoveel woorden in het strategisch akkoord staat, namelijk een verplichte ontwenning voor met name

verslaafden die in de criminaliteit terechtkomen. Die weg kan ook weleens zeer effectief zijn.

De heer **Van der Ham** (D66): Ook wij zijn duidelijk over criminele junkies; die moeten van de straat worden gehaald en ze moeten zodanig worden opgevangen dat ze geen problemen meer opleveren. Daarover bestaat geen verschil van mening. Bomhoff, de minister van VWS, zei dat over enige maanden een evaluatie moet plaatsvinden. Uitstekend, daar ben ik een voorstander van. Deze steden hebben echter te maken met deskundigen die allen bezig zijn om de projecten vorm te geven. Zij hebben geen duidelijkheid over de mate waarin de succesvolle experimenten, die door veel gemeenten als zodanig worden ervaren, worden voorgezet. Deze deskundigen verkeren in onzekerheid. U weet ook, mijnheer Bomhoff ...

De **voorzitter**: Hoe u de heer Bomhoff in uw vrije tijd aanspreekt, moet u zelf weten, maar in de plenaire vergaderingen is het: de minister van VWS, minister Bomhoff, én de vice-premier, trouwens!

De heer **Van der Ham** (D66): De minister van VWS én nog steeds de vice-premier! De minister van VWS stelt terecht dat er een evaluatie moet komen. Nu blijkt overduidelijk dat de lokale overheden erg blij met deze experimenten zijn. Zij smeken om duidelijkheid of zij daarmee mogen doorgaan. Volgens het strategisch akkoord staat deze regering voor het scheppen van ruimte en voorwaarden voor ondernemingen en het zelfoplossend vermogen van de samenleving. Hier spreekt een burgemeester die zegt dat het experiment werkt. De verslavingszorg, de politiek en de politie staan hierachter. Wie zijn wij dan in Den Haag om over dit soort succesvolle experimenten onzekerheid te laten bestaan?

Minister **Bomhoff**: Deze laatste vraag kan iedereen stellen, maar mij lijkt het een retorische vraag. Het praktische antwoord is dat wij dit soort zaken na 12 maanden evalueren. Wij zullen kijken naar substituten voor deze vorm van behandeling. De financiële middelen zijn voor dit jaar en 2003 vastgesteld.

Het Rijk betaalt daar aanzienlijk meer dan de helft van. Wij moeten gewoon de evaluatie afwachten.

Vragen van het lid Tonkens aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de minister van Justitie over **de tewerkstelling van artsen uit Zuid-Afrika in Nederland**.

□

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): Voorzitter. Nederlandse ziekenhuizen werven artsen uit Zuid-Afrika om hun eigen artsentekort op te lossen. Het probleem is dat Zuid-Afrika zelf ook een enorm artsentekort heeft. Wij hoeven maar te denken aan de 6 miljoen aidspatiënten en het feit dat men op 70.000 mensen maar één arts ter beschikking heeft. De Zuid-Afrikaanse regering heeft dan ook de Nederlandse ziekenhuizen dit weekend met klem verzocht om de werving van Zuid-Afrikaanse artsen stop te zetten. Zuid-Afrika heeft immers zelf veel publiek geld gestoken in het opleiden van deze artsen en het land heeft ze hard nodig. Tegen deze achtergrond heb ik een aantal vragen aan de minister van VWS.

Is hij het met de fractie van GroenLinks eens dat de werving van artsen uit ontwikkelingslanden, zoals Zuid-Afrika, die zelf een enorm tekort aan artsen hebben, ontoelaatbaar is en onmiddellijk moet worden gestopt? Is hij bereid, aan het verzoek van de Zuid-Afrikaanse regering om dit te stoppen gehoor te geven en de ziekenhuizen te verbieden om hiermee door te gaan?

Wij hebben al een probleem gehad met het werven van verpleegkundigen uit ontwikkelingslanden. Daarvoor zijn inmiddels regels opgesteld. Een van die regels is: geen verpleegkundigen werven wanneer het land in kwestie zelf een tekort heeft. Deelt de minister de mening van de GroenLinks-fractie dat deze regels ook zouden moeten worden toegepast op artsen uit ontwikkelingslanden? Is de minister bereid om dit op korte termijn te doen?

Dit kabinet heeft ons voortdurend uitgenodigd om zijn gedrag te beoordelen op normen en waarden. Ik vraag mij af welke normen en waarden spreken uit het uithollen van de gezondheidszorg in ontwikke-

Tonkens

lingslanden door artsen voor hogere salarissen hierheen te halen. Acht de minister dit een blijk van solidariteit met de zwakkeren, waarop dit kabinet zich graag laat voorstaan, of is het eerder een teken van schaamteloos egoïsme?

Ik heb ook nog een vraag voor de minister van Justitie. Gisteren bleek dat sommigen van de artsen om wie het nu gaat, geen verblijfsvergunning hebben. Het leek ook alsof deze mensen, die eigenlijk illegaal hier zijn, zich daarover niet zoveel zorgen behoeven te maken, want de kamerleden Rijpstra van de VVD en Buijs van het CDA sprongen voor ze in de bres. Daarop zei de directeur van de IND, de Immigratie- en naturalisatiedienst, in de Volkskrant van gisteren – en ik paraphraseer nu – dat hij wel even snel iets voor ze zou kunnen regelen, omdat onze ziekenhuizen ze nodig hebben. Wat vindt de minister van Justitie hiervan? Is hij bereid om de directeur van de IND op dit punt terug te fluiten, omdat Zuid-Afrika deze artsen zo hard nodig heeft?

Ten slotte wil ik nog een vraag stellen aan de heer Buijs van de CDA-fractie. De wachtlijsten en het tekort aan personeel in de zorg gaan zijn partij ter harte, maar mijn partij ook. Is hij echter niet met mij van mening dat het onethisch is om ons probleem, hoe ernstig ook, af te wentelen op ontwikkelingslanden die nog veel grotere problemen hebben dan wij en die hierin machteloos staan?

□

Minister **Bomhoff**: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met een specifieke opmerking over Zuid-Afrika. Dit onderwerp is naar aanleiding van vragen van mevrouw Kant – u merkt hoe graag ik haar citeer – hier eerder aan de orde is geweest. Sindsdien hebben ons geen berichten bereikt over een ander standpunt van de Zuid-Afrikaanse regering tot een persbericht van verleden week. Wij zullen zeker vragen of het standpunt van de Zuid-Afrikaanse regering is veranderd. In de tussentijd was dat niet gebleken uit mededelingen van de ambassade. Daarna zal dus worden geïnformeerd.

Ik wil, met alle begrip voor de weinig tijd, een algemene opmerking maken over dit onderwerp. Als mevrouw Tonkens terugdenkt aan de

groeien bloei van de software-industrie in India, dan is die begonnen omdat de Indiase regering Indiase burgers met hoge opleidingen aanmoedigde om in Amerika softwarehuizen te openen. Zij deed dat om twee redenen. De eerste was dat daarvan een gunstig effect uitging op het niveau van de opleidingen in India: examens gingen beantwoorden aan internationale normen en de universiteiten daar waren even goed als de beste universiteiten in de wereld. De tweede reden was dat mensen met commerciële en praktische ervaring terugkwamen. De fractie van GroenLinks zal zeker niet willen dat tieners emigreren uit Zuid-Afrika naar Australië, omdat zij bang zijn dat hun universitaire opleiding daar niets waard is. Mevrouw Tonkens zal ook niet willen dat het niveau van de universitaire opleidingen in Zuid-Afrika omlaag gaat, omdat er een gesloten arbeidsmarkt voor personeel is. Al deze opmerkingen zijn verleden jaar ook gemaakt door de Zuid-Afrikaanse regering. Het gaat om een combinatie van een vrij land en een voorkeur om noden in eigen huis te regelen. Ik vraag mevrouw Tonkens om goed na te denken over de economische analyse van dit gecompliceerde probleem en vooral ook over de vraag hoe wij de best mogelijke opleidingen in Zuid-Afrika bereiken. Hoe voorkomen wij dat kinderen met hun ouders emigreren omdat men bang is dat er voor die kinderen geen toekomst meer is in hun eigen land? Het is precies om die redenen dat de Zuid-Afrikaanse regering blijft hechten aan een vrije arbeidsmarkt.

□

Minister **Donner**: Voorzitter. Het is een klein probleem dat sinds het begin van dit kabinet de minister van Justitie het vreemdelingenbeleid niet meer behartigt. Tegelijkertijd heeft collega Nawijn mij gevraagd om, als daaraan behoefte bestond, enige informatie over de situatie te geven. Ik ben daartoe gaarne bereid. Ik kan als portefeuillehouder weliswaar de directeur van de IND aanspreken, maar niet ten aanzien van het beleid. Daarover kan ik dus moeilijk toezeggingen doen.

Gebleken is dat hier inderdaad een aantal Zuid-Afrikaanse artsen werkt, in het bijzonder in het Ikazia ziekenhuis in Rotterdam. De raden

van bestuur van een zestal ziekenhuizen hebben het hoofd van de IND verzocht om hoge prioriteit toe te kennen aan de behandeling van de aanvragen voor een verblijfsvergunning van een aantal met name genoemde kinderartsen die werkzaam zijn in die ziekenhuizen. Het ging hier om artsen die op een toeristenvisum binnengereisd waren en vervolgens tewerkgesteld waren door die ziekenhuizen zonder de vereiste tewerkstellingsvergunning van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Het is de regel dat betrokkenen het land dienen te verlaten om buitenslands opnieuw de machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen. Als die regel hier zou worden toegepast en de Zuid-Afrikaanse artsen geen toestemming zouden krijgen om in Nederland de beslissing af te wachten over de tewerkstellingsvergunning en vervolgens over de MVV, dreigde bij ten minste twee ziekenhuizen – in Hoogeveen en Vlissingen – de kinderafdeling te moeten sluiten. In die situatie is besloten om dit bij uitzondering toe te staan.

Inmiddels wordt verder onderzoek gedaan naar de stichting die hier achter zit. Dit beleid zal niet worden gecontinueerd en zal er strikt de hand worden gehouden aan het bestaande beleid. Het ging hier om een uitzondering omdat bepaalde kinderafdelingen dreigden te moeten sluiten. Overigens vallen de tewerkstellingsvergunningen ook onder een andere minister, namelijk de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): Ik wil graag een vraag stellen aan minister Bomhoff van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, die vooralsnog tevens vice-premier is.

De minister zegt dat de Zuid-Afrikaanse regering tot nu toe niets heeft laten horen behalve het persbericht van vorige week. Dat is nu precies waarover het gaat. De Zuid-Afrikaanse regering stuurt immers niet voor niets een persbericht. Dat moet toch voldoende zijn om de minister wakker te schudden? De Zuid-Afrika regering wil het dus niet. Wat moet die regering nog meer doen? Is dit niet genoeg voor de Nederlandse regering om ervoor te zorgen dat Zuid-Afrika haar eigen artsen kan houden om de problemen aldaar op te lossen?

Donner

De minister houdt een heel verhaal over softwarehuizen in India en over emigreren, maar leidt ons eigenlijk af van het probleem. Het gaat hier namelijk helemaal niet over economische ontwikkelingen, het gaat om het feit dat opgeleide Zuid-Afrikaanse artsen niet in eigen land werken terwijl daar veel werk te doen is, bijvoorbeeld het helpen van de miljoenen aidspatiënten. De Zuid-Afrikaanse regering wil die artsen in Zuid-Afrika houden.

Over economische ontwikkelingen kunnen wij wel een andere keer spreken maar dat onderwerp is nu niet aan de orde.

Minister **Bomhoff**: De Zuid-Afrikaanse ambassade in Den Haag heeft ons desgevraagd meegedeeld dat Zuid-Afrika een vrij land is. Daar zal mevrouw Tonkens zich ook over verheugen. De ambassade laat weten dat vrije individuen niet belet mag worden dat land te verlaten. De Zuid-Afrikaanse regering heeft tegelijk gevoelens ten aanzien van de actieve werving. Ik zeg graag toe dat wij ons nog preciezer zullen informeren over niet alleen het standpunt van de ambassade hier, maar ook over dat van de regering in Zuid-Afrika. Mijn voorbeeld was bedoeld om erop te wijzen dat er risico's zijn. Al enige tijd komt het voor dat gezinnen met kinderen naar Australië emigreren. Dat vormt voor Zuid-Afrika een heel groot probleem. Het niveau van en de internationale kwaliteitseisen aan medische opleidingen vormen een aspect van de discussie. Dit mag niet worden vergeten. De opmerking daarover was bij dit onderwerp heel relevant.

De **voorzitter**: Ik zie dat nog een aantal leden een aanvullende vraag wil stellen. Ik zal ze de gelegenheid geven, dat zonder onderbreking na elkaar te doen. Ik vind zelf deze manier van vragen stellen niet erg aantrekkelijk, maar ik wil echt proberen binnen vijf minuten klaar te zijn. De heren Buijs en Rijpstra moeten nog antwoorden op een aan hen gestelde vraag van mevrouw Tonkens. Ik geef daarom eerst het woord aan de heer Buijs en vervolgens aan de heer Rijpstra. Ik verzoek mevrouw Tonkens nu te luisteren, want zij krijgt antwoord op haar vragen aan andere leden.

De heer **Buijs** (CDA): Voorzitter. Het ware beter geweest als mevrouw

Tonkens zich door mij had laten informeren. Dan had zij geweten hoe de vork in de steel stak. De minister van Justitie heeft al duidelijk gemaakt dat het in het onderhavige geval ging om een kinderarts die werkzaam was in Vlissingen en die met vakantie naar Zuid-Afrika ging. Toen hij terugkwam kreeg hij geen verblijfsvergunning. Dat betekende een acute stop voor de werkzaamheden op de afdeling in Vlissingen. Derhalve heb ik contact met het ministerie opgenomen.

Voorzitter. Ik wil vervolgens een vraag stellen aan de vice-premier. Destijds is een convenant afgesloten waarin wordt bepaald hoe in dit soort zaken moet worden gehandeld. Ook het CDA heeft zich volledig achter het sluiten van dit convenant gesteld. Later bleek dat landen als de Verenigde Staten en Canada ook onder de werking van dit convenant vallen en daarom is toenmalig minister Borst gevraagd of nadere precisering mogelijk was. Als de gezondheidszorg in bepaalde landen "door de bodem dreigt te zakken" zou die zorg namelijk niet verder in gevaar mogen worden gebracht. Ook wij zijn ervoor dat dit niet gebeurt. De vraag aan de vice-premier is nu: hoe staat het met het convenant? Wat van ver komt smaakt vaak lekker, maar zou de vice-premier ons toch kunnen zeggen hoe het staat met de wervingsactiviteiten in België en Duitsland? Hierop hoeft hij niet nu te reageren; dat kan hij ook schriftelijk doen. Ik heb het idee dat in België en Duitsland potentieel onbenut blijft.

De heer **Rijpstra** (VVD): Voorzitter. Ik wil mevrouw Tonkens het volgende zeggen. Het zou goed zijn geweest als zij mij had gevraagd wat ik gedaan heb. Het is niet anders gegaan dan in feite de minister van Justitie heeft verwoord. Ik heb op verzoek van het Bethesdazuikenhuis in Hoogeveen, waarvan een kinderarts dreigde te worden uitgezet, gevraagd wat de reden voor die uitzetting was. De reden was inderdaad dat niet was gehandeld volgens de Wet arbeid vreemdelingen, dus niet volgens de geldende procedure. Dat was een terecht antwoord. Als men de juiste procedures toepast, kan iemand een werkvergunning krijgen. Dit is dus het enige wat ik heb gedaan.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Ik

vind dat de minister te gemakkelijk doet over de protesten uit Zuid-Afrika in verband met het werven van medisch personeel daar. De protesten zijn geuit door de ambassade, maar ook door zusterpartijen van AbvaKabo. Zij hebben aangegeven dat zij deze ontwikkeling ongewenst achten. Tussen sociale partners is een convenant gesloten dat inhoudt dat alleen in die landen zal worden geworven waar geen personeelstekort is. Dat convenant is niet voor niets gesloten. Het geldt met name voor de werving van verpleegkundigen. Nu blijkt echter dat ook kinderartsen worden geworven. Mijn concrete vraag aan de minister is of hij bereid is het convenant niet alleen te laten gelden voor verpleegkundigen; maar ook voor kinderartsen, radiologen, OK-assistenten enz.? Als zij komen uit landen waar een personeelstekort is, zouden zij niet mogen worden geworven.

De heer **Wilders** (VVD): Voorzitter. Als er in Nederland een tekort aan artsen is en men vervolgens naar artsen in Europa heeft gezocht, maar ze daar niet heeft kunnen vinden, moet het wat ons betreft mogelijk zijn buiten de Europese Unie te werven. Dan moeten de regels wel worden nageleefd. Daarom heb ik een vraag aan de minister van Volksgezondheid en de minister van Justitie. Willen zij ingaan op een stuk dat gisteren in de Volkskrant stond? Daarin is de directeur van het Sint Jans Gasthuis in Weert aan het woord. Hij zegt letterlijk en onbeschaamd: Wij hadden inderdaad geen werk- en verblijfsvergunningen nodig. Die voorwaarden hebben wij naast ons neergelegd. Vervolgens zegt hij: nooit problemen gehad. Ik doe wat minister Bomhoff wil, ik zet de regeltjes om.

Voorzitter. Dat kan natuurlijk nooit de bedoeling van deze minister zijn. Daarom mijn vraag: wordt gecontroleerd of de ziekenhuizen zich daadwerkelijk aan de normale procedures houden voor het verkrijgen van MVV's, tewerkstellingsvergunningen en verblijfsvergunningen?

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Als ik hoor welke uitzonderingssituatie er bestond voor een kinderarts in een bepaald ziekenhuis, dan krijg ik – hoeveel begrip ik ook voor de situatie heb – een vieze smaak in de

Donner

mond, zeker als je in aanmerking neemt dat een groot aantal witte illegalen die al jarenlang in ons land zijn, de grens worden overgezet. Ik wil hier graag een reactie van de minister van Justitie op ontvangen.

De minister van Volksgezondheid zegt dat hij nu gaat informeren bij de ambassade of rechtstreeks bij het ministerie in Zuid-Afrika. Als hij daar te horen krijgt, zoals ik verwacht, dat Zuid-Afrika het ongewenst vindt dat er vanuit Nederland geworven wordt onder artsen in Zuid-Afrika, trekt hij daar dan consequenties uit en zo ja, welke?

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Voorzitter. Ik vond de algemene inleiding van de minister zeer interessant. Hij zette uiteen dat migratie een bijdrage kan leveren aan de situatie van het herkomstland. Wat betekent dat voor het standpunt van deze minister in deze regering, die een extreem restrictief beleid voert ten aanzien van migratie? Wijkt deze minister daarvan af? Is hij voorstander van verruiming van de mogelijkheden voor arbeidsmigratie? En zo nee, wat is zijn algemene analyse dan waard?

Minister **Bomhoff**: Voorzitter. Zowel de heer Buijs als mevrouw Arib vroeg naar het convenant. Ik hoop dat zij er beiden begrip voor zullen hebben dat antwoorden daarop schriftelijk moeten volgen. Ik moet me daarover verstaan met andere collega's. Dit is niet alleen het terrein van Volksgezondheid.

De heer Buijs merkte terecht op dat er landen zijn die dichter bij Nederland liggen dan België en Duitsland. Bovendien zijn deze landen lid van de EU. Het spreekt vanzelf dat hij daar een goed punt aanroert. Wij kijken zoveel mogelijk of via werving in de grensstreken en door migratie van personen binnen de EU nog meer problemen kunnen worden opgelost.

De heer Wilders stelde een retorische vraag aan mij en een meer praktische vraag aan de minister van Justitie, die ik graag doorverwijs.

Mevrouw Kant vroeg naar de consequenties als de regering in Pretoria een ander standpunt inneemt dan het huidige. Naar mijn beste weten is het huidige standpunt dat Zuid-Afrika een vrij land is. Als dat standpunt wordt veranderd, zullen wij daar zeker commentaar op geven.

Mevrouw Halsema stelt de vraag of tijdelijke hulp van mensen uit andere landen, als het gaat om professionals, dienstig is voor de Nederlandse arbeidsmarkt. Mij lijkt dat het antwoord "ja" is.

Minister **Donner**: De vraag of met het naast zich neerleggen van de regels gedaan wordt, wat de minister wil, is een volstrekte misvatting ten aanzien van welke regels wel en welke niet naast zich neergelegd kunnen worden. Er is in het kader van de medische zorg een aantal regels neergelegd in een aparte regeling. Ik wil als minister van Justitie, verantwoordelijk voor de handhaving van de regels, dat deze regels evenals snelheidsregels onverkort gehandhaafd worden. Er vindt naar aanleiding hiervan onderzoek plaats bij de stichting, die deze inreis heeft verzorgd. Misschien nog even ter verduidelijking: het gaat hier niet om een officiële werving, maar om een stichting die op twijfelachtige wijze mensen binnenhaalt. Juist die praktijken hebben aanleiding gegeven tot de conclusie dat weliswaar een keer afgeweken is maar dat er verder niet meer afgeweken wordt.

Ik ben er niet helemaal toe in staat, te reageren op de vieze smaak van mevrouw Kant. Ik wil er wel op wijzen dat hier uiteraard iets fundamenteel anders aan de hand is. Het gaat hier namelijk om tewerkstelling van personen voor wie wij altijd al tewerkstellingsvergunning geven, omdat er acuut behoefte in Nederland aan is. Dat is nu het beleid, dat was het beleid en dat zal het beleid zijn. In die zin is dit geen verruiming van het tewerkstellingsbeleid. Het is ook iets anders dan de vraag van de witte illegalen, waar het juist gaat om personen voor wie zo'n tewerkstellingsvergunning niet beschikbaar was. Ik laat uiteraard de vragen over het beleid in het algemeen in het midden. Ten slotte deel ik mee dat geen sprake is van een verruiming van de arbeidsmigratie in het algemeen.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn

ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de LPF-fractie benoem ik in:

- de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen het lid Hoogendijk tot lid in plaats van het lid Eerdmans en het lid Eerdmans tot plv. lid in plaats van het lid Hoogendijk.

Op verzoek van de CDA-fractie benoem ik in:

- de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Algra tot lid in plaats van het lid Verburg en het lid Verburg tot plv. lid in plaats van het lid Algra;
- de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid het lid Rambocus tot lid in plaats van het lid Sterk.

Het woord is aan mevrouw Bussemaker.

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA): Voorzitter. Vorige week is het belastingverdrag tussen Nederland en België in de Kamer behandeld. Hierbij zijn twee amendementen ingediend: een door de heer Hofstra c.s. en een door de heer De Nerée tot Babberich. Deze amendementen dienen ertoe, mensen die om fiscale redenen naar België zijn geëmigreerd – wij noemen dat de Brasschaatvluchtelingen – tegemoet te komen. Die amendementen kosten geld. De staatssecretaris heeft vorige week steeds gezegd dat er geen dekking is voor die amendementen en dat hij ze daarom afwijst. Nu zijn de amendementen iets veranderd en hebben wij een brief van de staatssecretaris gekregen. Het verwondert mij dat hij hierin ineens stelt dat het maar om een gering bedrag van 2,1 mln gulden gaat en dat een dekking niet meer nodig is. Daarover willen wij opheldering. Daarom vraag ik mede namens mevrouw Giskes van D66, de heer Vendrik van GroenLinks en de heer De Ruiters van de SP om een korte heropening van de beraadslaging.

De **voorzitter**: Ik stel voor, deze heropening te doen plaatsvinden op een nader te bepalen tijdstip deze week. De stemmingen over het belastingverdrag zullen als gevolg